

Presuda Suda (drugo vijeće) od 30. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia – Italija) – Société Générale S.A. protiv Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

(Predmet C-565/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 63. UFEU-a – Slobodno kretanje kapitala – Porez na financijske transakcije – Transakcije koje se odnose na izvedene financijske instrumente koji se temelje na vrijednosnom papiru koji je izdalo društvo rezident u državi članici oporezivanja – Porez koji se plaća neovisno o mjestu zaključenja transakcije – Administrativne obveze i obveze prijavljivanja)

(2020/C 240/06)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Société Générale S.A.

Tuženik: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Izreka

Članak 63. UFEU a treba tumačiti na način da mu se ne protivi propis države članice kojim se na financijske transakcije koje se odnose na izvedene financijske instrumente primjenjuje porez na teret ugovornih strana transakcije neovisno o mjestu u kojem je transakcija zaključena ili državi u kojoj su te stranke i mogući posrednik u njezinu izvršenju rezidenti, kada se ti instrumenti temelje na vrijednosnom papiru koji je izdalo društvo sa sjedištem u toj državi članici. Administrativne obveze i obveze prijavljivanja koje prate taj porez, a koje se primjenjuju na nerezidentne subjekte, ne smiju, međutim, prekoračivati ono što je nužno za njegovu naplatu.

⁽¹⁾ SL C 436, 3. 12. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 30. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Eparchiako Dikastirio Larnakas – Cipar) – D. Z. protiv Blue Air – Airline Management Solutions SRL i dr.

(Predmet C-584/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Prostor slobode, sigurnosti i pravde – Granična kontrola, azil i useljavanje – Odluka 565/2014/EU – Pojednostavljeni režim kontrole osoba na vanjskim granicama – Državljanin treće zemlje koji ima dozvolu privremenog boravka koju je izdala država članica – Članak 3. – Priznanje od strane Bugarske, Hrvatske, Cipra i Rumunjske određenih isprava kao jednakovrijednih njihovim nacionalnim vizama – Nemogućnost pozivanja na odluku protiv države – Izravan učinak – Priznanje privatnopravnog tijela kao pojavnog oblika države – Pretpostavke – Uredba (EZ) br. 562/2006 – Zakonik o schengenskim granicama – Članak 13. – Zabrana ulaska na područje države članice – Obveza obrazlaganja – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Odsteta i pomoć putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja – Članak 2. točka (j) – Uskraćivanje ukrcanja zbog navodno neadekvatne putne dokumentacije – Članak 15. – Obveze zračnih prijevoznika u odnosu na putnike – Zabrana isključenja odgovornosti predviđenog ugovorom o prijevozu ili drugim dokumentima)

(2020/C 240/07)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: D. Z.

Tuženik: Blue Air – Airline Management Solutions SRL i dr.

Izreka

1. Članak 3. stavak 1. Odluke br. 565/2014/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvođenju pojednostavljenog režima kontrole osoba na vanjskim granicama na temelju jednostranog priznanja od strane Bugarske, Hrvatske, Cipra i Rumunjske određenih isprava kao jednakovrijednih njihovim nacionalnim vizama za tranzit ili namjeravani boravak na njihovim državnim područjima koji ne premašuje 90 dana u svakom razdoblju od 180 dana i stavljanju izvan snage odluka 895/2006/EZ i 582/2008/EZ treba tumačiti na način da proizvodi izravan učinak i u korist državljana treće zemlje stvara prava koja oni mogu isticati protiv države članice odredišta, osobito pravo da im nije potrebna viza kako bi ušli na područje te države članice ako imaju vizu za ulazak ili dozvolu boravka koji se nalaze na popisu dokumenata koje je navedena država članica obvezna primjenjivati u skladu s navedenom odlukom.
2. Pravo Unije treba tumačiti na način da se ne može smatrati da zračni prijevoznik koji u zračnoj luci države članice polazišta sam ili putem svojih ovlaštenih predstavnika i zastupnika putniku uskrati ukrcaj, pozivajući se na to da tijela države članice odredišta zabranjuju njegov ulazak, djeluje kao javni oblik navedene države, tako da se oštećeni putnik u odnosu na tog zračnog prijevoznika ne može pozvati na Odluku br. 565/2014 pred sudom države članice odredišta kako bi ishodio naknadu štete zbog povrede svojeg prava ulaska na područje države članice odredišta bez vize koju je izdala potonja.
3. Pravo Unije, osobito članak 13. Uredbe (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama), kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 610/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013., treba tumačiti na način da mu se protivi to da zračni prijevoznik uskrati ukrcaj državljaninu treće zemlje, pozivajući se na to da su potonjem tijela države članice odredišta zabranila ulazak na svoje državno područje, a da pritom navedenom državljaninu nije prethodno uručena nikakva pisana i obrazložena odluka o toj zabrani ulaska.
4. Uredbu (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, osobito njezin članak 2. točku (j), treba tumačiti na način da, ako zračni prijevoznik uskrati ukrcaj putniku zato što je on predočio neadekvatnu putnu dokumentaciju, samo takvo uskraćivanje ne lišava tog putnika zaštite predviđene navedenom uredbom. U slučaju da taj putnik to osporava, zadaća je, naime, nadležnog suda ocijeniti, uzimajući u obzir okolnosti predmetnog slučaja, opravdanost ili neopravdanost razloga za navedeno uskraćivanje s obzirom na tu odredbu.
5. Uredbu br. 261/2004, osobito njezin članak 15., treba tumačiti na način da joj se protivi odredba koja se primjenjuje na putnike, sadržana u prethodno objavljenim općim uvjetima zračnog prijevoznika o načinu rada ili pružanju usluga, koja ograničava odgovornost potonjeg ili ga od nje oslobađa ako je putniku uskraćen ukrcaj zbog navodne neadekvatnosti njegovih putnih isprava, što navedenog putnika tako lišava njegova prava na odštetu.

(¹) SL C 445, 10. 12. 2018.